

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"ב
הנאות הנשמיה יתירה של שבת

בְּהַאי רָזָא אֵית רָזָא אַחְרָא. הַאי רוּחָא, אַתְהֵינִי
בְּהַאי יוֹמָא, מִהֲנֵאֲוֹתָן דְּיִשְׂרָאֵל, וּמִעֲנוּגָא
דְּלֵהוּן, וּבְגִין דָּא, פְּעֵי לְמִיּהֵב לִיהַ עֲנוּגָא, בְּמִיכְלָא
וּבְמִשְׁתֵּיָא, תְּלַת זְמַנִּין, בְּתַלְתַּת סְעוּדָתִין, דְּתַלְתַּת
דְּרֵגֵי מְהִימְנוּתָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּתָּהּ. וְהַאי נְטִיל חֲדוּהָ
וְעֲנוּגָא, בְּאֵינוּן סְעוּדָתֵי דְּיִשְׂרָאֵל. וְכַּאֲהַ חוּלְקִיָּהּ,
מָאן דְּאַהֲנֵי לִיהַ, וּמְעַנְג לִיהַ, בְּהַאי יוֹמָא.

הַאי רוּחָא, אַתְהֵינִי כָּל שִׁיתָא יוֹמִין, מִרוּחָא עֲלָאָה
דְּעִתִּיקָא דְּכָל עִתִּיקוּן. וּבִיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, בִּינוּן
דְּנַחֲתִית, וְאַתְסַחֵי בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן בְּלִילְיָא, אַתְעַנְג
מִעֲנוּגָא דְּגוּפָא, בְּסְעוּדָתֵי דְּמְהִימְנוּתָא, וְאַתְעַטֵּר
(נ"א וְאַתְעַנְג) הַאי רוּחָא מִעֵילָא וְתַתָּא, וְאַתְרֵי בְּכָל
סְטֵרִין, בְּעֵטְרָא (נ"א בְּעֲנוּגָא) דְּלְעֵילָא וְתַתָּא.

וְהוּאֵיל וּקְיִמָּא עֲמִיָּה דְּבַר נָשׁ, אַצְטְרִיךְ לִיהַ
לְנִטְרָא לִיהַ. וְעַל דָּא כְּתִיב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. שַׁבַּת, דָּא הוּא הֵהִיא נְקוּדָה
תַּתָּאָה. אֶת הַשַּׁבָּת, דָּא הוּא הַאי רוּחָא,
אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְּהֵהִיא נְקוּדָה. הַהוּא אַתְפְּשֻׁטוּתָא,
כְּד אֶתּוּסַף קְדוּשָׁן וּבְרַכָּאן מְלַעֲיָלָא, עַל הֵהִיא
נְקוּדָה.

בַּסּוּד הַזֶּה יֵשׁ סוּד אַחֵר.
הַרוּחַ הַזֶּה נִהְיִית בְּיוֹם הַזֶּה
מִהֲנֵאֲתֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
וּמִהֲעֲנַשׁ שְׁלָהֶם, וּמִשׁוּם כִּךְ
צָרִיךְ לָתֵת לָהּ עֲנֵג בְּמֵאֲכָל
וּבְמִשְׁתֵּה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
בְּשֹׁלֵשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ
דְּרָגוֹת הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרוּחָהּ, וְזוֹ נוֹטֶלֶת שְׂמֻחָה
וְעֲנֵג בְּאוֹתָן סְעוּדוֹת שֶׁל
יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ מִי
שְׂמִיחָה אוֹתָהּ וּמְעַנְג אוֹתָהּ
בְּיוֹם הַזֶּה.

הַרוּחַ הַזֶּה נִהְיִית כָּל שֵׁשֶׁת
הַיָּמִים מִהַרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל
עִתִּיק כָּל הָעִתִּיקִים, וּכְיוּן
שִׁינְרֵדֶת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְרוּחְצֵת בְּגֵן עֵדֶן בְּלִילְיָהּ,
מִתְעַנְגֶּת מְעַנְג הַגּוּף
בְּסְעוּדוֹת שֶׁל הָאֲמוּנָה,
וּמִתְעַטֵּרֶת (וּמִתְעַנְגֶּת) הַרוּחַ הַזֶּה
מִמְּעֵלָה וּמִמַּטָּה, וְנִרְוִית בְּכָל
הַצְּדָדִים בְּעֵטְרָה (בְּעֲנֵג)
שֶׁל מְעֵלָה וּמַטָּה.

וְהוּאֵיל וְעוֹמֵד עִם הָאָדָם,
צָרִיךְ לוֹ לְשָׁמֵר אוֹתוֹ, וְעַל
זֶה כְּתוּב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשַּׁבָּת - זֹהֵי אוֹתָהּ רוּחַ,

אֶת הַשַּׁבָּת. אֶת הַשַּׁבָּת - שַׁבַּת זֹה הִיא נְקוּדָה תַּחְתּוֹנָה. אֶת הַשַּׁבָּת - זֹהֵי אוֹתָהּ רוּחַ,
הַתְּפֻשְׁטוּתָהּ שֶׁל אוֹתָהּ נְקוּדָה.